

សៀវភៅជានិយ័ល — លខេសស៊ែបបួន៩

ការបើកសម្តែងសេចក្តីពិត៖ សម្បត្តិកែតម្រូវពាក់កណ្តាលអធុរក្ស
គួរនាំទីរបស់សុលាម
និងដំណើរការសាកល្បងចុងក្រោយនៃចុងចុងបញ្ចប់

Jeff Pippenger
2024-01-13

ការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង ដល់ការបង្កើតកំណើននៃពលនិមិត្តអំពីទទួលបាន
យក្សមានបើកបង្កាញនៃឆ្នាំ 1798 មានបង្កើតដំណើរការសាកល្បងមួយ
ដល់ឈានដល់ចំណុចកំពូលរបស់វានៅក្នុងចលនាសម្បត្តិកែតម្រូវ នៅឆ្នាំ 1844។
សម្បត្តិកែតម្រូវនៃចុងចុងក្រោយ ដល់ឆ្នាំនេះកំពុងត្រូវបានបើកបង្កាញ
ត្រូវបានគំរោងដោយបុរសគតិសាស្ត្រនោះ ហើយបញ្ចូលសេចក្តីពិតសម្រាប់ការសាកល្បង
បង្កើតគ្នាដាច់ខាតនៃបុរសគតិសាស្ត្រនោះ ពីព្រោះសារនៃសម្បត្តិកែតម្រូវ
ដល់ឆ្នាំនេះកំពុងត្រូវបានបើកបង្កាញ គឺជាការស្នាដៃវិញនូវអលង្ការរបស់ Miller។

«សេចក្តីពិតដល់យើងមានទទួលបានក្នុងឆ្នាំ 1841, '42, '43, និង '44 ឆ្នាំនេះ
ត្រូវតែត្រូវបានសិក្សា និងប្រកាស។ សាររបស់ទេវតាទីមួយ ទីពីរ និងទីបី
នឹងត្រូវបានប្រកាសនៅពេលខាងមុខ ដោយសំឡេងយ៉ាងខ្លាំង។
សារទាំងនេះនឹងត្រូវបានផ្តល់ដោយសេចក្តីតាំងចិត្តដ៏មុតមាំ
និងក្នុងអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណ»។ Manuscript Releases, volume 15, 371.

ប្រធានបទសំខាន់នៃសារព្យាករណ៍អំពី សម្បត្តិកែតម្រូវពាក់កណ្តាលអធុរក្ស នៃសម័យរបស់យើង
គឺគួរនាំទីរបស់សាសនាអ៊ីស្លាមនៃទេវតាទីបី។ ទេវតាទាំងបីរបស់សាសនាអ៊ីស្លាម
សុទ្ធតែត្រូវបានគំរោងនៅលើតារាងទាំងពីររបស់ហាហាគុក។ សារ
សម្បត្តិកែតម្រូវពាក់កណ្តាលអធុរក្ស នៃចុងចុងក្រោយ
មានចាប់ផ្តើមត្រូវបានបើកបង្កើតចម្លងៗ នៅពេលនៃការខកចិត្តនៃចុងទី 18
ខែកុកដា ឆ្នាំ 2020 នៅពេលដែលរយៈពេលពន្យារនៃចុងចុងក្រោយមានមកដល់។
ដូចជាសារ សម្បត្តិកែតម្រូវពាក់កណ្តាលអធុរក្ស នៃបុរសគតិសាស្ត្រ Millerite ដល់
សារនៃចុងចុងក្រោយត្រូវបានអភិវឌ្ឍជាបន្តបន្ទាប់
រហូតដល់វាបានទៅដល់ចំណុចដល់ត្រូវបានគំរោងដោយកិច្ចប្រជុំ Exeter។
នៅចំណុចនោះ ព្រះហស្តចារីទាំងឡាយ មិនមានបុរេ ឬក៏មិនមានឡើយ។

ការប្រកាសទេវតាបស់អសោយបុរាណនឹងមនុស្សសង្គមក្នុងគ្រប់គ្រងបុរាណក្នុងយូសាឡី
ម បញ្ជាក់ថា
និមិត្តនោះមានក្រលាជាដូចសៀវភៅដែលមានបិទគ្រប់ព្រះពួកសុរិយនៃអេហ្វេអិម។
នៅក្នុងអត្ថបទរបស់អសោយ
កិច្ចការនៃការផ្តល់បុរសនិមិត្តសញ្ញាសាតាំងមួយឲ្យទៅជានិមិត្តសញ្ញាដ៏គោរពព្រះ
ដូចដែលមានត្រូវសម្រេចនៅក្នុងបុរសគតិសាស្ត្រអាដរនេទីស
គួរត្រូវបានចាត់ទុកថាជាដឹកនាំរបស់ជាងសុម្ភី។
កិច្ចការនោះគឺជាការបង្កើតនិយមន័យនៃ «ពាក្យថា “the daily”»
ថាជានិមិត្តសញ្ញានៃព្រះគ្រីស្ទ ខណៈដែលវាជានិមិត្តសញ្ញានៃសាតាំង។
នៅពេលជានិយ័លបុរសពាក្យ «tamid» ជានិមិត្តសញ្ញានៃអ្នកមិនជឿព្រះ

គាត់បានជូនវិស័យពាក្យនោះសម្រាប់គោលបំណងនិមិត្តសញ្ញា
ពីព្រោះពាក្យនោះមានន័យថា «ជាប់ជានិច្ច»។

មានអំណាចបីដដែលនាំពិភពលោកទៅកាន់អាម៉ាតដ្ឋេន
ហើយអំណាចដំបូងក្នុងចំណោមអំណាចទាំងបីនោះ គឺនាគ (សាសនាពហុទេវនិយម)។
នាគបានចាប់ផ្តើមសង្គ្រាមរបស់វាប្រឆាំងនឹងព្រះនាស៊ីស្ទូស្ទ។
នាគបន្តសង្គ្រាមនោះរហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃហេសុសវត្សរ៍មួយពាន់ឆ្នាំ
នាពេលដែលវាត្រូវបានបំផ្លាញនៅទីបំផុត។

ហើយកាលណាពាន់ឆ្នាំបានផុតកំណត់ហើយ សាតាំងនឹងត្រូវដោះលែងចេញពីគុករបស់វា
ហើយវានឹងចេញទៅបញ្ជូនទៅក្នុងបញ្ចេញនាគបណ្តាបុរាណជាតិទាំងឡាយដែលនៅទីនោះបួននៃនៃ
ដី គឺកុក និងម៉ាកុក ដើម្បីប្តូរមូលពួកគេមកសម្រាប់សង្គ្រាម;
ចំនួនរបស់ពួកគេមានដូចជាខុស្តាច់សមុទ្រ។
ហើយពួកគេបានឡើងមកលើផ្ទៃដីនៃលាយនៃនៃដី
ហើយបានឡើងទៅជំរុញរបស់ពួកបរិសុទ្ធ និងទីក្រុងជាទីស្រឡាញ់នោះ;
នោះភូមិដែលបានចុះពីព្រះចេញពីស៊ីស្ទូស្ទ ហើយបានបំផ្លាញពួកគេអស់។
ហើយអារក្សដែលបានបញ្ជូនទៅក្នុងពួកគេ ត្រូវបានបោះទៅក្នុងបឹងភូមិដែល
និងស្មៅជ័រ ជាទីដែលសត្វសាហាវ និងហ្វោកក្នុងក្រុមលាយនៅហើយ;
ហើយពួកវានឹងត្រូវទទួលទារុណកម្មទាំងប្រាំបីដង អស់កល្បជានិច្ច។ វិវរណៈ
20:7-10។

សត្វសាហាវ (សាលាប៉ាប)
ដដែលជាអំណាចទីពីរក្នុងចំណោមអំណាចបីដដែលនាំពិភពលោកទៅកាន់អាម៉ាតដ្ឋេន
និងពុយការីក្នុងក្រុមលាយ (សហរដ្ឋអាមេរិក)
ដដែលជាអំណាចទីបីក្នុងចំណោមអំណាចបីនោះ
ទាំងពីរបានលេចមកក្នុងបុរាណគឺសាស្ត្របន្ទាប់ពីបុរាណគឺសាស្ត្រនៃលើផ្ទៃក្នុង
ហើយទាំងពីរត្រូវបានបំផ្លាញនៅពេលការយាងមកដល់ទីពីររបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

ហើយសត្វសាហាវនោះត្រូវបានចាប់
ហើយជាមួយវាមានហ្វោកក្នុងក្រុមលាយដែលបានផ្តើមការអស្ចារ្យនៅចំពោះមុខវា ដ
ោយការទាំងនោះគាត់បានបោះបញ្ចេញនាគអស់អ្នកដែលបានទទួលសញ្ញាសម្គាល់
របស់សត្វសាហាវ និងអស់អ្នកដែលថ្វាយបង្គំប្រកបរបស់វា។
អ្នកទាំងពីរនេះត្រូវបានបោះទាំងរស់ទៅក្នុងបឹងភូមិដែលនេះដោយស្មៅជ័រ។
វិវរណៈ 19:20

នៅពេលដែលដានីយ៉ៃបានជូនវិស័យពាក្យហាប៊ើ «ជានិច្ច»
ជានិមិត្តសញ្ញាសាសនាមិនជឿព្រះ (សាតាំង)
នោះលោកបានជូនវិស័យពាក្យមួយដែលបញ្ជាក់ថា គឺសាតាំងនេះហើយ
ដែលបានតស៊ូប្រឆាំងនឹងព្រះជានិច្ចមក។ អំណាចពីរផ្សេងទៀត
សកម្មក្នុងសង្គ្រាមរបស់វាប្រឆាំងនឹងព្រះ គឺសម្រាប់រយៈពេលដែលបានកំណត់ប៉ុណ្ណោះ។
ការជូនវិស័យរបស់ដានីយ៉ៃចំពោះពាក្យ «tamid» (ជានិច្ច) គឺដោយចេតនា
ហើយត្រឹមត្រូវ។

ដូចដែលសេចក្តីរៀបរាប់របស់អេសាយអំពីទេវតាដែលអ្នកទាំងឡាយដែលព្រះអម្ចាស់បានចា
ក់បង្កើតឡើងនៃការដក់យ៉ាងដូចជាមកលើពួកគេ ហើយបានបិទភ្នែករបស់ពួកគេ

បន្តតទៅជំពូកមុកប្រាំបីទៅក្នុងជំពូកសាមសិប នោះគាត់បានកត់ត្រាថា៖

ឥឡូវនេះ ចូរទៅ សរសេរនៅចំពោះមុខពួកគេក្នុងបន្ទប់មួយ
ហើយកត់ត្រានៅក្នុងសៀវភៅមួយ ដើម្បីឲ្យវាស្ថិតសម្រាប់ពេលអនាគត
ជារៀងរហូតតទៅ៖ ឧប័ត្ន នេះជាបុរាណបុរាណ ជាតួនាទីកុហក
ជាតួនាទីដែលមិនព្រមស្តាប់គ្រឹះធម៌និយមរបស់ព្រះយេស៊ូវ៖
ពួកដែលនិយាយទៅកាន់អ្នកមើលឃើញថា «កុំមើលឃើញ»
ហើយទៅកាន់ពួកហោរាថា «កុំព្យាយាមរំលឹកពីសច្ចក្នុងចិត្តរបស់យើងឡើយ
ចូរនិយាយសច្ចក្នុងចិត្តយើងដល់យើង ចូរព្យាយាមរំលឹកពីសច្ចក្នុងចិត្តយើង
ចូរចេញពីផ្ទះ ចូរបំបែកចេញពីលំនៅដ្ឋាន
ផ្ទះឲ្យឆ្ងាយពីបរិស្ថានដែលអ្នករស់នៅពីមុនយើង»។ ហេតុនេះហើយ
ព្រះដ៏បរិសុទ្ធនឹងអោយអ្នកមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖
«ដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នាមើលងាយពាក្យនេះ ហើយទុកចិត្តលើការគាបសង្កត់
និងសច្ចក្នុងចិត្តយើង ហើយពឹងផ្អែកលើអ្វីទាំងនោះ៖ ដូច្នេះ
អំពើទុច្ចរិតនេះនឹងក្លាយជាដល់អ្នករាល់គ្នាដូចជាបុរសដែលគ្រឿងនឹងរលំ
ជាប់ទៅនឹងនរកក្នុងជញ្ជាំងដង្កូវមួយ
ដែលការហាក់បែកបាក់រាងកាយរបស់គាត់ក្នុងមួយរំពេច។ ហើយទ្រង់នឹងបំបាក់វា
ដូចជាការបំបាក់ភ្នំនេះរបស់ជាងស្រូវ ដែលគ្រូបំបែកជាបំណែកៗ
ទ្រង់នឹងមិនអាណិតឡើយ ដល់ចំណាត់ចែងក្នុងចំណោមបំណែករបស់វា
នឹងរកមិនឃើញសូម្បីតែអំបែងមួយ សម្រាប់ចូកភ្នំយើងពីចុងក្បាល
ឬសម្រាប់ដងទឹកពីអណ្តូងឡើយ»។ ឧប័ត្ន ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ
ជាព្រះដ៏បរិសុទ្ធនឹងអោយអ្នករាល់គ្នា មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖ «នៅក្នុងការវិលត្រឡប់
និងការសម្រាក នោះអ្នករាល់គ្នានឹងមានសង្គតិ៖ នៅក្នុងភាពស្ងប់ស្ងាត់
និងក្នុងសច្ចក្នុងចិត្ត គឺនឹងជាកម្រាលដល់អ្នករាល់គ្នា» ប៉ុន្តែ
អ្នករាល់គ្នាមិនព្រមឡើយ។ អសោយ 30:8-15។

"តារាង" ដែលមានសរសេរនោះ គឺជាបន្ទះនិហោគ ជំពូកទីពីរ ដែលមានរៀបចំឡើង
ដើម្បីឲ្យអស់អ្នកដែលអានវា អាច "រត់" ហើយផ្តល់ឱកាសសរសេរនោះបាន។ "សៀវភៅ"
ដែលមានកត់ "ចំណាំ" អំពី "តារាង" នោះ គឺហោតុក។ "តារាង" ពី "សៀវភៅ" របស់ហោតុក
តំណាងឲ្យដំណើរការសាកល្បងមួយ ដែលបង្ហាញឲ្យឃើញ "បុរាណបុរាណ
ក្នុងដៃកុហក ក្នុងដៃមិនព្រមស្តាប់គ្រឹះធម៌និយមរបស់ព្រះយេស៊ូវ"។ "បុរាណបុរាណ
ដែលបដិសេធមិន "ស្តាប់" នោះ គឺជាពួកអ្នកនៅក្នុងយេរូសាឡេម
ដែលបដិសេធមិនស្តាប់សំឡេងគ្រូរបស់អ្នកយាម។

មួយទៀត ខ្ញុំបានតែងតាំងអ្នកយាមឲ្យនាំអ្នករាល់គ្នា ដោយនិយាយថា
«ចូរស្តាប់សំឡេងគ្រូចុះ»។ ប៉ុន្តែពួកគេបាននិយាយថា «យើងមិនស្តាប់ទេ»។
យេរូសាឡេម ៦:១៧

ពួកបុរាណគឺជាអ្នកទាំងឡាយនៅក្នុងបុរេគ្រឹស្តសតវត្សរបស់អសោយ
ហើយក៏នៅក្នុងបុរេគ្រឹស្តសតវត្សរបស់ព្រះគ្រីស្ទផងដែរ ដែលមិនព្រមស្តាប់។

ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ ចូរទៅ ហើយប្រាប់បុរាណបុរាណនេះថា
អ្នករាល់គ្នានឹងឮមែន ប៉ុន្តែមិនយល់ទេ ហើយនឹងឃើញមែន ប៉ុន្តែមិនដឹងឡើយ។
ចូរផ្តល់ឲ្យចិត្តរបស់បុរាណបុរាណនេះឆ្ងល់ ហើយផ្តល់ឲ្យចិត្តរបស់ពួកគេធ្លាក់
ហើយបិទភ្នែករបស់ពួកគេ ក្នុងពួកគេនឹងឃើញដោយភ្នែករបស់ខ្លួន

ហើយឮដោយគួរចៀករបស់ខ្លួន ហើយយល់ដោយចិត្តរបស់ខ្លួន ហើយប្រើចិត្ត
ហើយមានជាសះស្បើយ។ អសោយ 6:9, 10.

ពួកអ្នកបះបោរចូលដំរើសអសោយអាច «ឮ» ប៉ុន្តែពួកគេមិន «ឮ» ទេ
ហើយការបដិសេធមិន «ឮ» របស់ពួកគេបង្ហាញថា ពួកគេ «មិនយល់» ទេ។
គឺជាពួកអ្នករករបស់ដានីយ៍លែ ដលៃក៏ជាពួកអ្នកមុំលុងដំរើសម៉ាថាយផងដែរ
ដលៃមិនយល់អំពីការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងដលៃគួរមានតំណាងនៃលើ «តុ»
ដលៃគួរមានកត់សម្គាល់ក្នុង «សៀវភៅ» របស់ហាហាគុក។
ប្រសិនបើពួកអ្នកបះបោរចូលដំរើសអសោយព្រម ទោះពួកគេអាចគួរមានប្រើចិត្ត
ហើយមានជាសះស្បើយ ប៉ុន្តែចិត្តរបស់ពួកគេមានឆ្គងឡើង
ដូចនេះពួកគេមិនអាចយល់សារនៃការយកណាតាលអធិការគួរមានឡើយ។
ព្រះយេស៊ូវមានផុតលំអកុសលទីពីរអំពីពួកអ្នកបះបោរចូលដំរើសនោះ។

ហើយពួកសិស្សមានមកទូលទ្រង់ថា៖
«ហេតុអ្វីមានជាទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេដោយពាក្យប្រៀបធៀប?»
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលឆ្លើយតបពួកគេថា៖
«ពីព្រោះមានប្រទានឲ្យអ្នករាល់គ្នាស្គាល់អាថ៌កំបាំងនៃគរសុចានស្តី
តែព្រោះពួកគេ មិនគួរមានប្រទានឲ្យទេ។ ដូចអ្នកណាដែលមាន
នោះនឹងគួរមានប្រទានឲ្យមែនទៀត ហើយគាត់នឹងមានសម្បូរបែបឡើង;
ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលមិនមាន
សូមប្រើអ្វីដែលគាត់មានក៏នឹងគួរដកយកចេញពីគាត់ដែរ។
ហេតុនេះហើយមានជាខ្លាំងនិយាយទៅកាន់ពួកគេដោយពាក្យប្រៀបធៀប
ពីព្រោះទោះបីពួកគេមើលក៏ពិតមែន តែមិនយល់ឡើយ ហើយទោះបីស្តាប់ក៏ពិតមែន
តែមិនឮ ហើយក៏មិនយល់ដែរ។ ហើយនៅក្នុងពួកគេ
សច្ចក៏ទំនាយរបស់អសោយក៏មានសម្រេច ដលៃមានពាក្យថា៖ “ដោយការស្តាប់
អ្នករាល់គ្នានឹងស្តាប់ តែមិនយល់ទេ; ហើយដោយការមើល អ្នករាល់គ្នានឹងមើល
តែមិនដឹងច្បាស់ទេ។ ដូចចិត្តរបស់ប្រជាជននេះមានកុលាយទៅជារីងក្បាស់
ហើយគួរចៀករបស់ពួកគេក៏ផ្ទុះក្នុងការស្តាប់ ហើយក្នុងកែរបស់ពួកគេ
ពួកគេមានបិទខ្លួនឯង ក្នុងលោកនៅពេលណាមួយ
ពួកគេនឹងឃើញដោយក្នុងកែរបស់ខ្លួន ហើយឮដោយគួរចៀករបស់ខ្លួន
ហើយយល់ដោយចិត្តរបស់ខ្លួន ហើយនឹងប្រើចិត្តវិញ
ហើយខ្ញុំនឹងប្រោសពួកគេឲ្យជា។” ប៉ុន្តែក្នុងកែរបស់អ្នករាល់គ្នាមានពរ
ពីព្រោះវាឃើញ; ហើយគួរចៀករបស់អ្នករាល់គ្នាក៏មានពរ ពីព្រោះវាឮ។
ដូចបុរាណដ៏មនោរម្យ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ព្យាករណ៍ជាច្រើន
នឹងមនុស្សសុចរិតជាច្រើន
មានប្រាជ្ញាចង់ឃើញការទាំងនោះដលៃអ្នករាល់គ្នាកំពុងឃើញ តែពុំមានឃើញទេ;
ហើយចង់ឮការទាំងនោះដលៃអ្នករាល់គ្នាកំពុងឮ តែពុំមានឮទេ។» ម៉ាថាយ 13:10-17។

អ្នកប្រាជ្ញយល់អំពីអាថ៌កំបាំងនៃពាក្យប្រៀបធៀបប្រដូច
ដលៃជាសច្ចក៏ពិតគួរមានបង្ហាញជាជួរលើផ្ទៃ។ អ្នកប្រាជ្ញមានព្រះពរ
ដូចពួកគេឃើញ និងឮ ហើយទាំងអ្នកប្រាជ្ញ និងអ្នកមានព្រះពរ
គួរមានតំណាងទាំងពីរនៅក្នុង ដានីយ៍លែ ជំពូក ១២។ «អ្នកប្រាជ្ញ» គឺជាអ្នកដែលយល់
(ដោយចិត្តរបស់ពួកគេ) អំពីការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង ដលៃគួរមានតំណាងដោយ «តុ»
ដលៃមានកត់សម្គាល់នៅក្នុង «សៀវភៅ» របស់ ហាហាគុក ហើយ «អ្នកមានព្រះពរ»

គឺជាអនកដលៃរង់ចាំ។

ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ «ដានីយ៍លែអើយ ចូរទៅតាមផ្លូវរបស់អូនក្នុង៖
ដុបិកពាក្យទាំងនេះត្រូវបានបិទ និងបោះត្រឡប់ក្រោយក្នុងដៃបញ្ចប់។
មនុស្សជាច្រើននឹងត្រូវបានបន្ទុក ហើយផ្ទុកឲ្យស ហើយត្រូវបានលុបបំបាត់;
ប៉ុន្តែមនុស្សអាក្រក់នឹងប្រព្រឹត្តិការអាក្រក់ ហើយក្នុងចំណោមមនុស្សអាក្រក់
គ្មាននរណាម្នាក់នឹងយល់ឡើយ; តែអ្នកមានបុរាណនឹងយល់។
ហើយចាប់ពីពេលនេះយកយញ្ញបូជាប្រចាំថ្ងៃចេញ
ហើយតាំងការសម្របខ្លួនដល់បង្កកឲ្យរំលោភឡើង
នោះនឹងមានមួយពាន់ពីររយក្រៅសិបថ្ងៃ។ មានពរហើយ អូនកង់លែរង់ចាំ
ហើយមកដល់មួយពាន់បីរយសាមសិបប្រាំថ្ងៃ»។ ដានីយ៍លែ 12:9-13។

ពួកមិទ្ធិរាយត៍បានយល់តុរិមត្តរុវថា

ពាន់បីរយសាមសិបបួនរាំថ្ងៃនៃការចាប់ផ្តើមនៃការងារសាងសង់សាលាបឋមសិក្សា

(«បុរាណវិទ្យា») ត្រូវបាន «ដកចេញ» ក្នុងឆ្នាំ 508។

ព្រះពរគួរឲ្យមានសន្ទនាចំពោះអ្នកកងលែកកំពុងរង់ចាំនៃកូនឆន្ទានាំ 1843។ ពាក្យ «មកដល់» នៅក្នុងបទគម្ពីរនោះមានន័យថា «ប៉ះដល់»។ ឆ្នាំ 1843 ឆ្នាំ «ប៉ះដល់» ឆ្នាំ 1844 នៅពេលវាមានបញ្ចប់។ នៅពេលដែលឆ្នាំ 1843 មានបញ្ចប់ «ពេលពន្យារពេល» របស់ហាហគុកមានមកដល់ ហើយព្រះពរមួយគួរឲ្យមានបុរាណលើអ្នកកងលែកកំពុងរង់ចាំ ដូចដែលមានបង្ហាត់បង្រៀនក្នុង «សង្ឃៀវកៅ» ដែលមានកត់សម្គាល់អំពី «ផ្ទាំង» ទាំងឡាយ។ «សង្ឃៀវកៅ» របស់ហាហគុកមានបង្ហាត់បង្រៀនអ្នកទាំងនោះ «រង់ចាំ» ចំពោះនិមិត្ត។

ដានីយ៍លៃកំណត់អត្តភាពបញ្ញត្តិសាស្ត្រឆ្នាំ 1798 (ពេលលោនទើបញ្ចប់)

នរោត្តមលេងលែសៀវភៅរបស់គាត់ត្រូវបានបោះពុម្ព

ហើយបន្ទាប់មកមានកើតមានដំណើរការសាកល្បងបីដំណាច់មួយ (មានបរិស្ថាន

ហើយមានធុរ្តិ៍ឱ្យស ហើយមានសាកលុបង)។

ដំណើរការនោះមានឈានដល់សច្ចក្តិបញ្ចប់របស់វា

នៅក្នុងការបង្ហាញឲ្យយើងឃើញនូវតួតួសាសត្រលាក់កំហាំងនៃគរលាន់ទាំងប្រាំពីរ។

ប្រវត្តិសាស្ត្រលាក់កំហាំងនេះ គឺជាសញ្ញាសម្គាល់ប្រពៃណីចេតនាពិត

ដលៃត្បូរឋានតំណាងដោយការខកចិត្តតល់ក្នុងទីមួយ សារនៃការស្រុកនៃកេរ្តិ៍ដាលអធ្យាតុរ
និងការខកចិត្តតំណាង។ ព្រះពរនៃការមកដល់ការខកចិត្តតល់ក្នុងទីមួយ

តំណាងឲ្យដំណើរការសាកល្បងបីជំហានមួយ នៅចុងបញ្ចប់នៃប្រវត្តិសាស្ត្រឆ្នាំ 1798
រហូតដល់ 1844។

បុរេត្តិសាស្ត្រចាប់ពីឆ្នាំ 1798 រហូតដល់ការឧក្រិដ្ឋតង់ជ័រឆ្នាំ 1844

ជាបរកទេតំណាងឱ្យបរវត្តិសាស្ត្រចាប់ពីឆ្នាំ 1989

រហូតដល់ច្បាប់ថ្មីនៃអំណាចតុលាការនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ។ មានព្រះពរមួយត្បូងឆ្មារសន្យាសម្រាប់អ្នកទាំងឡាយដែលរង់ចាំនិមិត្តក្នុងលោកចាប់ផ្តើមយើងយ៉ាងនេះ។ ពេលការខកចិត្តក្នុងលើកដំបូង។ «អ្នកបុរាណជញ្ញ» នៅក្នុង ដានីយ៍លេខ ១២ គឺជាអ្នកកងលេខ «មានព្រះពរ» ហើយដល់ «រង់ចាំ»។ មនុស្សអាក្រក់គឺជាអ្នកកងលេខមិន «ព»

ដោយចិត្តតបសំព្ពកគេ ហើយដលៃមិន «យើញ»។

បទពិសោធន៍ទាំងមូលនៃចលនាមិទ្ធិវាយត័

គួរឲ្យមានសង្គមបេតិកភណ្ឌខ្មែរកំពុងប្តូរបស់ជានិយ័ត ហើយខ្លាំងនោះក៏តំណាងឲ្យបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រនៃការបោះត្រារបស់មួយសន្លឹកសៀវភៅប្រឆាំងនឹងអាក្រក់ផងដែរ។

បុរេគតិសាស្ត្របរិសុទ្ធផងលែត្បូរមានតំណាងនៃកុន្ទន៍ខ្មាំងបួននោះ
មានមូលដ្ឋានលើការយល់ដឹងអំពីការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង
ដល់ត្បូរមានតំណាងនៃលើការរាងរបស់ហាហាគុក
ហើយនិងការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងដល់ព្រះយស្សីរមានកំណត់សម្គាល់
ខណៈព្រះអង្គបានបង្រៀនតាមវិធីសាស្ត្រនៃបន្ទាត់លើបន្ទាត់។
ព្រះអង្គបានលើកយកពាក្យប្រៀបប្រដូចមួយបន្ទាប់ពីមួយទៀត
ដើម្បីបញ្ជាក់អំពីអាថ៌កំបាំងនៃព្រះយាករណ៍ដល់ «ពួកបុរាណជញ្ញា»។ «ពួកអាក្រក់» នៃកុន្ទន៍
ដានីយ៍លើ ១២ មិនយល់ទេ ហើយនៃកុន្ទន៍ ២ ថ្ងៃសាឡាតិច ជំពូក ២
ការខ្វះការយល់ដឹងរបស់ពួកគេ ត្បូរមានតំណាងថាជាការស្តាប់សច្ចក្តីពិត
ដល់នាំមកនូវការកាន់ច្បាំងយ៉ាងខ្លាំង។
សច្ចក្តីពិតដល់ពួកអាក្រក់មិនសូវឡើយនៃកុន្ទន៍សំបុត្ររបស់ប៉ូល គឺជា «ការប្រចាំថ្ងៃ»
ហើយនៃកុន្ទន៍ខ្មាំងបួនរបស់ដានីយ៍លើ
សច្ចក្តីពិតខាងព្រះយាករណ៍ដល់ត្បូរមានតំណាងសម្គាល់យ៉ាងជាក់លាក់ គឺជា «ការប្រចាំថ្ងៃ»។

ព្រះយស្សីរមានព្រះបន្ទូលប្រាប់ពួកសិស្សថា ពួកគេមានពរ
ហើយកុន្ទន៍ការផ្ទេរដូចនេះ៖
ទ្រង់កំពុងដាក់ពួកគេឲ្យផ្ទុយនឹងអ្នកទាំងឡាយនៃកុន្ទន៍អសោយ
ដល់បានបដិសេធមិនព្រមយើង និងមិនព្រមព្រ ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេហេតុប្រចាំថ្ងៃ។
អ្នកទាំងឡាយដល់មានពរ នៃកុន្ទន៍ដានីយ៍លើ ជំពូក ១២ គឺជាអ្នកដល់រង់ចាំ។
ខ្មាំងបួននៃកុន្ទន៍ដានីយ៍លើ ជំពូក ១២
ហើយក៏ការសម្រេចនៃខ្មាំងនោះនៃកុន្ទន៍បុរេគតិសាស្ត្ររបស់ពួក Millerites ផងដែរ ហើយ
យកការផ្ទុយគ្នានៃកុន្ទន៍អសោយជាមួយនឹងក្រុមមនុស្សសម្បូរដល់បានបដិសេធមិនព្រម
ព្រ ដល់មិនព្រមយើងផងដែរ
ហើយក៏ការបង្វែរចិត្តដូចគ្នាពិតប្រាកដនៃមនុស្សស៊ីវិលក្រុមដោយព្រះគ្រីស្ទផងដែរ ទាំងអស់
នេះសុទ្ធជាច្បាស់ល្អទៅមុខដល់ដល់ទៅកាន់បុរេគតិសាស្ត្រលាក់កំហាំងនៃផ្ទៃគរលាន់ទាំងប្រាំ
ពីរ ដល់បានមកដល់នៃថ្ងៃទី 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020។
ដំណើរការសាកល្បងចុងក្រោយនៃបុរេគតិសាស្ត្រ Millerite
ដល់បានចាប់ផ្តើមនៃការខកចិត្តលើកដំបូង
ឥឡូវនេះកំពុងត្បូរមានផ្ទេរមុខងារទៀត។ អ្នកខ្លះនឹងយើង
ហើយអ្នកខ្លះទៀតនឹងបដិសេធមិនព្រមយើង។

“សារទាំងអស់ដល់បានប្រទានចាប់ពីឆ្នាំ 1840–1844
ត្បូរផ្ទេរឲ្យមានអំណាចយ៉ាងខ្លាំងនៃពេលនេះ
ពីព្រោះមានមនុស្សសាច់ចរនៃដល់បានហាត់បង្វែរនៃសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់ខ្លួន។
សារទាំងនេះត្បូរទៅដល់ពួកជំនុំទាំងអស់។”

ព្រះគ្រីស្ទមានបន្ទូលថា «គុំនែរកែប្រែអ្នករាល់គ្នាមានពរ ពីព្រោះវាមើលឃើញ;
ហើយត្រូវចៀករបស់អ្នករាល់គ្នាមានពរ ពីព្រោះវាស្តាប់ឮ។ ដូច្នេះ
ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាពិតថា ហោរាជាចរនៃ នឹងមនុស្សសុចរិតជាចរនៃ
បានប្រាថ្នាចង់ឃើញអ្វីៗដល់អ្នករាល់គ្នាកំពុងឃើញ ប៉ុន្តែមិនបានឃើញទេ;
ហើយចង់ឮអ្វីៗដល់អ្នករាល់គ្នាកំពុងឮ ប៉ុន្តែមិនបានឮទេ» [Matthew 13:16, 17]។
គុំនែរដល់បានឃើញអ្វីៗដល់ត្បូរមានឃើញនៃឆ្នាំ 1843 និង 1844 នោះ
មានពរហើយ។

«សារនោះត្រូវបានប្រទានហើយ។
ហើយមិនគួរមានការពន្យារពេលណាមួយក្នុងការប្រកាសសារនោះឡើយវិញទេ
ពីព្រោះទិសមុខគាត់នៃគ្រូចុងក្រោយកំពុងតែស្របច្របំពេញ;
កិច្ចការបញ្ចប់ត្រូវតែបានអនុវត្ត។
កិច្ចការដ៏ធំមួយនឹងត្រូវបានផ្ទេរឡើងក្នុងរយៈពេលខ្លី។ ឆាប់ៗនេះ
សារមួយនឹងត្រូវបានប្រទានតាមការតែងតាំងរបស់ព្រះ
ដល់នឹងវិក័តឡើងទៅជាសម្រកែខ្មាំង។ រួចមក
ដានីយ៍លើនឹងឈរនៅក្នុងភាគរបស់គាត់ ដើម្បីផ្តល់ទីបន្ទាល់របស់គាត់»។
Manuscript Releases, volume 21, 437.

លោកវិទ្យា្យម មីឡូលី ត្រូវបានទេវតាដឹកនាំឲ្យយល់ថា «ការប្រចាំថ្ងៃ»
គឺជានិមិត្តរូបនៃប្រូមេហេតាស។ បងស៊ីរីរ៉ាយក៍ បានបញ្ជាក់ដោយផ្ទាល់ថា
គាត់គឺជាត្រូវបានក្នុងការយល់ដឹងនោះ។ ការយល់ដឹងនោះ ដល់ត្រូវបានគំរោងនៃលើ
«តារាង» ដល់បានកត់សម្គាល់នៅក្នុង «សៀវភៅ» របស់ហាហេតុក គឺ
«សម្រាប់ពេលវេលាខាងមុខ»។ ការបើកត្រូវបាន «សៀវភៅ» នោះ បង្ហាញឲ្យយើង
«កូនចៅដល់ប្រហែល និងកុហក»។ «កូនចៅ» គឺជានិមិត្តរូបនៃផែនការចុងក្រោយ
ដូចនេះ «ពេលវេលាខាងមុខ» នៅក្នុងបទគម្ពីររបស់អសោយ
ត្រូវបានសម្គាល់យ៉ាងជាក់លាក់ថា ជាថ្ងៃចុងក្រោយនៃការជំនុំជម្រះស៊ីវិលអង្គកេ។

អសោយបានចូលដៃថា «កូនចៅកុហក»
នឹងបដិសេធសារព្យាករណ៍ដល់ត្រូវបានគំរោងនៃលើ «តារាង»
ដល់បានកត់សម្គាល់នៅក្នុង «សៀវភៅ» ពីព្រោះពួកគេនិយាយថា
«ចំពោះពួកអ្នកមើល ចូរកុំមើល; ហើយចំពោះពួកហោរា
ចូរកុំទាយឲ្យយើងនូវសេចក្តីគឺត្រូវឡើយ ចូរនិយាយមកយើងនូវសេចក្តីរលូនៗ
ចូរទាយសេចក្តីបោះបង្គោលបញ្ចេញចេញ»។ នៅឆ្នាំ 1863
អាដុល្លែនទីសន្យាឱ្យដឹងសេចក្តីបញ្ជាក់ដល់ការមួយដល់កាន់កែច្រើនឡើង
ក្នុងការបំពេញសំណើរបស់កូនចៅកុហកទាំងនោះ។
កិច្ចការនោះត្រូវបានអសោយគំរោងថា ជាការបដិសេធផលបុរាណនៃមូលដ្ឋានមីលូលីរ៉ាយក៍
ពីព្រោះពួកគេបាននិយាយថា «ចូរចេញពីផ្ទះទៅ ចូរបំបែកចេញពីលំនាំផ្ទះនេះ
ចូរផ្ទេរឲ្យព្រះដ៏បរិសុទ្ធជនអ្វីស្រស់ស្អាតចេញពីមុខយើងទៅ»។ ផ្ទះ ដល់ជាមាត់នោះ
គឺជាផ្ទះបុរាណរបស់យេស៊ូ។

ដូចនេះ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ចូរឈរនៅតាមផ្ទះទាំងឡាយ
ហើយពិនិត្យមើល ហើយសួររកផ្ទះបុរាណទាំងឡាយ ថា តើផ្ទះល្អអស់ឯណា
ចូរដើរទៅក្នុងផ្ទះនោះចុះ
នោះអ្នករាល់គ្នានឹងបានសេចក្តីសម្រាកសម្រាប់ព្រលឹងរបស់ខ្លួន។»
ប៉ុន្តែពួកគេបាននិយាយថា៖ «យើងមិនព្រមដើរទៅក្នុងផ្ទះនោះទេ»។ យេស៊ូ 6:16

ការបដិសេធរបស់ «កូនចៅកុហក» ចំពោះ «ផ្ទះបុរាណ» របស់យេស៊ូ
គឺជាការបដិសេធសារនៃសម្រកែកណ្តាលអធុរក្ស ដល់ជាកន្លែងដល់ «ការសម្រាក»
ត្រូវបានរកឃើញ ហើយនោះគឺជាទាំង «ការសម្រាក និងការផ្ទេរឲ្យស្រស់ស្អាតឡើងវិញ»
ដល់ពួកគេមិនព្រមស្តាប់នៅក្នុងអសោយ ផងដែរ
ដល់នោះគឺជាការផ្ទេរឲ្យស្រស់ស្អាតឡើងវិញនៃសារក្នុងរឿងក្រោយ។
សារនោះគឺជាសារនៃសម្រកែកណ្តាលអធុរក្ស

នរោងចក្រ និងនរោងចក្រចាប់ វាគឺជាពន្ធនីសៃម្យកែពាក់កណ្តាលអធិការ។ ព្រះយស្សី
(ព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃអិស្រាអែល) ទ្រង់ហើយ
ដល់ពួកគេចង់ឲ្យទ្រង់លប់សុចិត្តនរោងចក្រមុខពួកគេ។
ពន្ធនីពីព្រះហស្តស្តីដ៏រុងរឿងរបស់ព្រះយស្សី គឺជាពន្ធនីសៃម្យកែពាក់កណ្តាលអធិការ
ដូចដែលបានកំណត់នរោងចក្រ «តារាង» ដល់គ្រូប្រឹក្សាសម្តីសម្តីនរោងចក្រ «សៀវភៅ»។
ការបដិសេធរបស់ «កូនចៅកុហក»
ចំពោះសារនៃម្យកែពាក់កណ្តាលអធិការរបស់ព្រះគ្រីស្ទ និងផ្តល់ដល់ពួកគេស្រ្តីដ៏ល្អ
បាននាំឲ្យមានការវិនិច្ឆ័យរបស់ព្រះលើពួកគេ ខណៈដែលពួកគេបានផ្តល់ចំព្រឺពីផ្តល់។
«ជញ្ជាំងខ្ពស់» ដល់គ្រូប្រឹក្សាសម្តីសម្តីនរោងចក្រ នរោងចក្រគឺជា «ជញ្ជាំង»
នៃការបំបែករវាងសាសនាចក្រ និងរដ្ឋ
ដល់គ្រូប្រឹក្សាសម្តីសម្តីនរោងចក្រដែលចូលរួមនឹងមកដល់ឆាប់ៗនេះ។
ការវិនិច្ឆ័យនរោងចក្រតាមក «ភូមិម្យកែពាក់កណ្តាលអធិការ» ហើយវានឹងជា

«ដូចជាការបំបែកភាជនៈរបស់ជាងសូម្បី ដល់ត្រូវបំបែកជាបំណែកៗ»។
នេះគឺជាការវិនិច្ឆ័យដល់ពាក់ព័ន្ធនឹងការបង្កើននិមិត្តសញ្ញាសាតាំងនៃ «បុរាណវត្ថុ»
ឲ្យបញ្ចេញស្នាមចុះក្រវាម ហើយកំណត់វាជានិមិត្តសញ្ញាសាតាំងនៃព្រះគ្រីស្ទ។

ជាក់ជាមិនខាន ការបង្កើនរបស់ទាំងឡាយឲ្យបញ្ចេញស្នាមរបស់អ្នក
នឹងត្រូវបានរាប់ទុកដូចជាដឹកនាំរបស់ជាងសូម្បី។
តើសូន្យនៃអោចនិយាយអំពីអ្នកដែលបានបង្កើតវាថា
«គាត់មិនបានបង្កើតឡើយ» ឬ? ឬតើរបស់ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើង
អាចនិយាយអំពីអ្នកដែលបានបង្កើតវាថា «គាត់គ្មានបុរាណវត្ថុឡើយ» ឬ?
អសោយ 29:16។

«បុរាណវត្ថុ» គឺជាសច្ចក្រឹតពិតខាងទំនាយ ដល់ចងក្រងជាប់ខគម្ពីរទាំងបួននៃកូន
ដានីយ៍លែ ជំពូក ១២ ជាមួយគ្នា ដល់កំណត់បង្កាញភាពខុសគ្នារវាងមនុស្សអាក្រក់
និងមនុស្សមានបុរាណវត្ថុ។ «បុរាណវត្ថុ» គឺជាសច្ចក្រឹតពិតដែលត្រូវបានសម្របដោយអ្នកទាំង
ឡាយដល់ទទួលបានការបំភាន់យ៉ាងខុសពីនៃកូន ២ ថេសាឡូនីក។ «បុរាណវត្ថុ»
តំណាងឲ្យបំណងបុរាណរបស់ «កូនចៅកុហក»
ដល់ចង់ឲ្យព្រះដ៏បរិសុទ្ធធនៃអ៊ីស្រាអែលចេញផុតពីផ្ទះរបស់ពួកគេ។ ហើយការផុតទៅ
សរបស់ពួកគេត្រូវបានតំណាងដោយការបំបែកភាជនៈនៃភាជនៈរបស់ជាងសូម្បីមួយ
ហើយអ្វីដែលនៃសេចក្តីជារួបភាពបង្កាញពីស្ថានភាពវិនាសហត់បង់របស់ព្រះហឫទ័យចារិល
ពីព្រោះកូនចៅកុហកបំណែកដល់បំបែកភាជនៈ
និងនៃសេចក្តីស្នេហាភាជនៈរបស់ជាងសូម្បីដល់ខូចខាតខ្លះៗ «នឹងមិនត្រូវរកឃើញ»
«សូម្បីតែបំណែកមួយសម្រាប់យកក្នុងចុងដៃក្នុង
ឬសម្រាប់ដងទឹកចេញពីរណ្តៅឡើយ»។

ទាំង «ក្នុងដៃ» និង «ទឹក» សុទ្ធតែជានិមិត្តសញ្ញាសាតាំងនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ដូចគ្នានឹងបុរាណវត្ថុនៃកូនចៅកុហកប្រៀបធៀបអំពីស្ថានភាពចារិលទាំងដប់ផងដែរ។
នៃពេល «សម្រែកកណ្តាលអធ្យាស្រ័យ» មកដល់ក្នុងមួយរំពេច
ដូចដែលបានកើតឡើងនៃការប្រជុំជំនុំនៃ Exeter ក្នុងខែសីហា ឆ្នាំ 1844 នោះ
វាបាននិយាយអោចនៃច្បាប់ «កូនចៅកុហក» រកបានបុរាណវត្ថុ (ទឹក ឬក្នុងដៃ)។
ពួកគេត្រូវបានហៅឲ្យ «រើសត្រូវ» បន្ទាប់ពីការខកចិត្តលើកដំបូង
ដូចជាយោបល់មានផ្ទុក ប៉ុន្តែពួកគេបានបដិសេធ។

ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ត្រូវបានរកឃើញ ហើយខ្ញុំបានបរិភោគវា;
ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់បានក្លាយជាសច្ចក្រឹតអំណរ និងសច្ចក្រឹតរក្សានិមិត្តសញ្ញា;
ដុំបិតខ្ញុំត្រូវបានហៅដោយព្រះនាមរបស់ទ្រង់ ឱព្រះយេស៊ូវជាព្រះនៃពួកពលបរិវារ។
ខ្ញុំមិនបានអង្គុយនៃកូនចៅកុហកប្រដាប់របស់ពួកអ្នកចម្លើយ
ហើយក៏មិនបានរក្សាជាមួយពួកគេដែរ; ខ្ញុំអង្គុយនៃតម្លៃនាក់ឯង
ដោយព្រោះព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ ដុំបិតខ្ញុំបានបំពេញខ្ញុំដោយសច្ចក្រឹតកំហឹង។
ហេតុអ្វីបានជាការឈឺចាប់របស់ខ្ញុំនៃតម្លៃនាក់ឯង
ហើយប្អូនរបស់ខ្ញុំមិនអាចព្យាយាមបាន ជាប្អូនដល់បដិសេធមិនព្រមជាស្របច្បើយ?
តើទ្រង់នឹងក្លាយជាដូចអ្នកកុហកម្នាក់ចំពោះខ្ញុំឬ
ហើយដូចជាទឹកដែលខកខានមិនហូរឬ? ដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា
បើអ្នករើសត្រូវបំបែកភាជនៈ នោះអញនឹងនាំអ្នកត្រឡប់មកវិញ
ហើយអ្នកនឹងឈរនៅចំពោះមុខអញ;
ហើយបើអ្នកដកយករបស់មានតម្លៃចេញពីរបស់ចោកទាប

នោះអ្នកនឹងមានជាមាត់របស់អញ៖ ចូរឲ្យពួកគេឮសូរឡប់មករកអ្នកវិញចុះ;
ប៉ុន្តែអ្នកកុំឲ្យពួកគេឮឡើយ។
អញនឹងផ្សព្វផ្សាយអ្នកចំពោះបុរាណនេះដូចជាកំពែងឈូកដ៏មាំមួនមួយ;
ពួកគេនឹងតស៊ូបុរាណនឹងអ្នក ប៉ុន្តែពួកគេនឹងមិនមានជ័យជំនះលើអ្នកឡើយ;
ដុបិតអញនឹងជាមួយអ្នក ដើម្បីបំបាត់គ្រោះថ្នាក់នោះអ្នក និងរំដោះអ្នក
នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ អញនឹងរំដោះអ្នកចេញពីដៃរបស់មនុស្សអាក្រក់
ហើយអញនឹងលោះអ្នកចេញពីកណ្តាប់ដៃរបស់មនុស្សគួរឲ្យខូច។ យេរេមា
15:16-21។

យេរេមា តំណាងឲ្យពួកអ្នកដែលមានគុណបុណ្យបន្ទាប់ពីការខកចិត្តលើកទីមួយ។
ពួកអ្នកដែលមានចូលរួមក្នុងកិច្ចការបំបែក
«អ្វីដែលមានតម្លៃច្រើនពីអ្វីដែលអាក្រក់ទាបទន់» ដើម្បី «ឈរនៅចំពោះ» ព្រះអម្ចាស់
និងផ្សព្វផ្សាយ «មាត់» របស់ព្រះអម្ចាស់។
ពួកគេគឺជាអ្នកដែលដឹងនូវការតំណាងនៃកូនដ៏ពូកែបំផុត
ដោយយល់អំពីសុចរិតភាពនៃការខ្ចាត់ខ្ចាយរបស់ខ្លួន
ហើយបន្ទាប់មកអធិស្ឋានសម្រាប់អធិស្ឋាននៃលើកទី២ ជំពូក ២៦។
ពួកគេគឺជាអ្នកដែលត្រូវបានតំណាងដោយអ្នកយាមរបស់ដានីយ៍លៃ យេរេមា និងហាហាគុក
ដែលត្រូវបានដាក់ជូននឹង «កូនចៅកុហក»។ «កូនចៅកុហក» ក៏ត្រូវបាន
«ព្រះដ៏សុទ្ធជនអ៊ីស្រាអែល» ហៅផងដែរ នៅពេលដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា៖
«កូនក្រមុំឡប់មកវិញ និងការសម្រាក អ្នករាល់គ្នានឹងមានសង្គ្រោះ;
កូនសច្ចកុត្តិស្តង់ស្តង់ និងកូនសច្ចកុត្តិស្តង់ គឺជាកម្មវិធីរបស់អ្នករាល់គ្នា;
ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាមិនព្រមទេ»។

តុប្បងមានតម្លៃលើសពីមីឡឺន
គឺជាសច្ចកុត្តិស្តង់ដែលត្រូវបានតំណាងនូវលើកទី២របស់ហាហាគុក
ដែលតំណាងឲ្យការសាកល្បងនៃសារសម្រាប់កណ្តាលអធ្យាគុរ
ដែលបង្កើតអ្នកច្បាប់បង្កប់ពីរក្រុម។ និមិត្តសញ្ញានៃការបោះបង្គោល
ដែលត្រូវបានសម្របសម្រួលឡើងវិញនឹងតុប្បងមានតម្លៃទាំងនោះ គឺជា «ការប្រចាំថ្ងៃ»។
មីឡឺនមានភាពត្រឹមត្រូវក្នុងការយល់ដឹងរបស់គាត់អំពី «ការប្រចាំថ្ងៃ»
ប៉ុន្តែការយល់ដឹងរបស់គាត់ត្រូវបានកំណត់ដោយបុគ្គលិកសាស្ត្រដែលគាត់បានរស់នៅ
ហើយតុប្បងមានតម្លៃដែលគាត់ផ្តល់ប្រសិទ្ធភាពលើក នៅកណ្តាលបន្ទប់របស់គាត់
ឥឡូវនេះកំពុងត្រូវបានដាក់ទៅក្នុងឧបករណ៍ដងមុនដប់ដង
ជាងពេលដែលមីឡឺនបានដាក់វានៅលើក្បាលរបស់គាត់ជាលើកដំបូង។ ឥឡូវនេះ
វាស្ថិតនៅក្នុងបុរេបុរាណដ៏អស្ចារ្យដែលជាការមួយដែលធំជាងមុន
ពីព្រោះបុរេបុរាណនេះមិនត្រឹមតែតំណាងឲ្យព្រះគម្ភីរព័រណ៍ណោះ
ដូចដែលវាបានផ្សព្វផ្សាយសម្រាប់សម័យរបស់មីឡឺនទេ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះវាតំណាងឲ្យទាំងព្រះគម្ភីរ
និងព្រះវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ផងដែរ។

សាក្សីទាំងពីរនេះហើយដែលបង្កើតពន្លឺនៃការសាកល្បងនៅក្នុងថ្ងៃក្រោយ ហើយ
សាក្សីទាំងពីរនេះហើយដែលក្លាយជាសមរភូមិដ៏សំខាន់មួយនៅក្នុងថ្ងៃក្រោយ
។ មីឡឺនបានយល់ឃើញសង្គ្រាមនោះ ពីព្រោះនៅក្នុងស្ថិតិរបស់គាត់
ពួកគេបានយកបុរេបុរាណរបស់គាត់ (ព្រះគម្ភីរ) ហើយហៅវាថាជាកំណត់ៗ។ យ៉ូហាន
ដែលតំណាងឲ្យ «ពួកអ្នកប្រាជ្ញ» នៅក្នុងថ្ងៃក្រោយ
«មាននៅលើកោះដែលហៅថា ប៉ាត់ម៉ុស ដោយព្រះព្រះបន្ទូលនៃព្រះ»

និងដោយព្រោះទីបន្ទាល់នៃព្រះយស្ទីវគ្រីស្ទ»។ យ៉ូហានកំពុងត្រូវបានបង្កើតបង្កើន
ដោយព្រោះគាត់ជឿលើសាររបស់ទាំងព្រះគម្ភីរ និងសំណេររបស់ អលេនៃ វ៉ាយត។

យើងនឹងបន្តពិចារណាអំពីសច្ចក្រឹត្យទាំងឡាយដែលត្រូវបានគំរោងដោយនិមិត្តភាពនៃ
លោកឡាយ ដែលត្រូវបានបើកតុរតនៅឆ្នាំ 1798 ក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«យើងគ្មានអ្វីត្រូវខ្លាចសម្រាប់អនាគតឡើយ
លើកលែងតែយើងនឹងភ័យចង្អុលដល់ព្រះអម្ចាស់បានដឹកនាំយើង
និងការបង្កើនរបស់ទ្រង់នៅក្នុងបុរេគតិសាស្ត្រអតីតកាលរបស់យើង»។ Life
Sketches, 196.